Պարույր Սևակ

Մերոնք

Այդ բառը արդյոք ե՞րբ ծնվեց կյանքում:-
-Գուցե այն պահին, երբ անակնկալ
Վերևից մի արկ աննկատ ընկավ
Եվ անմեղ խաղով տարված մի մանկան
Սպանեց մթնում:
Գուցե այն պահին, երբ վառվող մի տուն,
Չայրելու համար տունը դրացի,
Սեփական ցավի մոխիրը սրտում՝
Հրի շշուկով շշնջաց տրտում.
-Այդ օտարներն են, դու զգուշացի՛ր:
Եվ գուցե այն ժամ, երբ թշնամին ժանտ,
Հարբած իր արյամբ և մեր բերքերով,
Նահանջի մատնեց մեզ ծանր մի ժամ
Եվ այրված տունը դրացուն ասաց.
-Դեռ կգա՛ն մերոնք...

28.III.1947թ.
Երևան